

hvorvidt Staten ønsker at lægge Beslag paa det fornødne Areal til Stationsplads. Dette har voldt Byen overordentlig stor Vanskelighed, og det vilde være ganske overordentlig uheldigt for den, hvis den ikke paa nærværende Tidspunkt fik endelig Besked.

Disse Hjemmeler er enstemmigt tiltraadt i det høje Folketing, og jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige Behandling.

Thomas Larsen: Jeg skal ikke sige mange Ord om det foreliggende Lovforslag eller gentage Ministerens Redegørelse for dets Indhold. Jeg skal kun sige, at i Fortiden har man jo undertiden haft Løjlighed til at beklage, at Statsbanerne ikke har været forudseende nok med Hensyn til at erhverve Arealer til Banernes nødvendige Udvidelser. Men dette var der jo i høj Grad Undskyldning for, navnlig paa et Tidspunkt, da det var umuligt at forudse den mægtige Udvikling, der vilde foregaa med vort Jernbanevæsen, ligesom man heller ikke den Gang kunde bedømme, i hvilken Grad Bebyggelserne vilde tiltage de forskellige Steder, saaledes at Jernbaneudvidelser senere blev nødvendige. Det kan imidlertid anerkendes, at der baade fra Statsbanernes og fra Rigsdagens Side nu holdes et mere aarvaagent Øje i saa Henseende. Der er ikke Tvivl om, at Statsbanerne derved sparer ikke faa Penge, og jeg kan, som sagt, kun i høj Grad anerkende en saadan vedvarende Aarvaagenhed. Det foreliggende Lovforslag er Udtryk for den samme Tanke, og jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Fremme i det høje Ting. Jeg kan saa meget mere gøre det, som Lovforslaget er enstemmigt vedtaget i det andet høje Ting.

Jørgen Møller: Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag, som giver Adgang til Ekspropriation af visse Arealer, om hvis Erhvervelse der ikke kan opnaas Enighed ved frivillig Overenskomst; det gælder for de i § 1 under a., b. og c. nævnte Arealer, og det gælder for den i § 2 nævnte Udvidelse af Lyngby Radiotelegraf- og -telefonstation, ligesom det ogsaa gælder for den i § 3 nævnte Bemyndigelse for Ministeren for offentlige Arbejder til at meddele Aktieselskabet København—Slangerup Jernbane Ret til at foretage visse Ekspropriationer i Henhold til Forordningen af 5. Marts 1845. I den Skikkelse, Lovforslaget havde,

da det oprindeligt blev fremsat i det høje Folketing, var den i § 1 under c. nævnte Bemyndigelse ikke medtaget, den, der angaar de til Flytning og Udvidelse af Aabenraa Jernbanestation fornødne Arealer. I den sidst forløbne Rigsdagssamling vedtog ogsaa dette høje Ting at forbedre Jernbaneforholdene i Sønderjylland. Dette i Forbindelse med den glædelige Udvikling til det bedre, som de sønderjydske Byer er undergaaet, medfører, at Aabenraa By nu maa tage under Overvejelse eventuelt at flytte Jernbanestationen, som ligger saaledes indsnævret, at den ingen Udvidelsesmuligheder har. Det er dog ikke saaledes at forstaa, at den Ombygning af smalsporede Baner, som man i sin Tid har givet Bemyndigelse til, allerede skal foregaa nu; der vil sikkert hengaa endnu nogen Tid, inden det af den Grund bliver nødvendigt at flytte Stationen. Men det er, som den højtærede Minister for offentlige Arbejder paa pegede, de Hensyn, der maa tages til Aabenraa Bys Byggeplaner o. s. v., der gør, at man allerede nu ønsker at faa denne Bemyndigelse til at flytte Jernbanen, og hvad dermed staar i Forbindelse.

Jeg anbefaler, at Bemyndigelsen gives, ligesom jeg anbefaler hele Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Tvede: Ligesom det konservative Folkepartis Medlemmer i det høje Folketing har stemt for dette Lovforslag, vil mine Meningsfæller og jeg i dette høje Ting stemme derfor. Jeg skal kun gøre en enkelt Bemærkning angaaende den Tilføjelse, der er kommet ind under Behandlingen i Folketinget med Hensyn til Aabenraa Station. Jeg gaar ud fra, og her støtter jeg mig til de Udtalelser, der er faldet i det høje Folketing, at der ved dette Ekspropriationsforslag ikke foregribes det mindste med Hensyn til Planerne om en Udvidelse af Aabenraa Station. Saa vidt jeg forstod den højtærede Minister for offentlige Arbejder, er han indforstaaet med, at et saadant Forslag til sin Tid kommer frem for Rigsdagen, og det kan jo godt være, at det varer en Tid, inden det bliver nødvendigt. Men paa den anden Side maa vi indrømme fra vor Side, at efter den Udvikling, der foregaa i Byen i vestlig Retning, maa det være hensigtsmæssigt allerede nu at sikre sig visse Arealer for en Udvidelse af Stationen.

Af de Forhandlinger, der, medens